

at Gravene, med hvilke man, efter den høitærede Krigsministers egen Forudsætning, ikke kan gjøre, hvad man vil, paa Grund af Mølleforholdene, kort sagt, at al den Grund, som, ialtfald kun med ganske forsvindende Undtagelser, ikke vil kunne bruges til Andet end Spadseregange og offentlige Promenader, derimod skulde overlades til Byen som Veberlag for de Byrder, der ville falde og maae falde paa Byen.

Krigsministeren: Jeg vil blot endnu ligeoverfor den Uttring, som blev fremsat af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (W. Peterfen) og nu atter tiltraadt af det ærede Medlem, som satte sig (Schmann), nemlig at Byen ikke vandt ved Byggeskigheden, men at det kun var Individerne, som vandt, bemærke, at Byens Velstand dog bestaaer i de Indvinders Velstand, som danne den, og naar en vis Deel af Indbyggerne bliver beriget ved en saadan Foranstaltning, kan og vil Communen ogsaa kræve større Skat af dem; Communen bliver altsaa ikke blot i og for sig rigere, men den tiltager ogsaa i Indtægter. Jeg troer derfor, at jeg ikke har Urret, naar jeg siger, at en saadan Foranstaltning gjen-nem de enkelte Individer vil komme Communen til Gode og blive et virkeligt Mittel til at forhøje Communens Velstand og dermed dens Evne til at bære Byrder og bringe Offre. Det var kun dette Punkt, jeg troede at burde komme tilbage til.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovudkastets Dvergang til anden Behandling som vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

W. Peterfen: Jeg tillader mig at foreslaae, at et Udvalg paa 5 Medlemmer ned-sættes til Behandlingen af den foreliggende Sag.

Da Ingen begjærede Ordet herom, fattes det nævnte Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udkast til Lov angaaende en forhøiet Ligning til Ringkjøbing Amts Skolefond. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Spalte 1731 ff.)

N. Masnussen: Saavidt jeg veed, er det foreliggende Lovudkast det første af den Slags, som er fremkommet siden Loven af 8de Marts 1856, til hvilket det jo støtter sig. Efter min Mening vil det imidlertid i en nær Fremtid blive efterfulgt af en heel Mængde andre lignende Lovudkast, og Sagen er saaledes ikke saa lille, som den ved første Diekast synes. Som ubekjendt med de tidligere Forhandlinger om Loven af 8de Marts 1856, vil jeg derfor fremsætte det Spørgsmaal til den høitærede Kultusminister, og til det høie Thing, hvad Betydningen egentlig er af den Bestemmelse, som § 7 i Loven af 8de Marts 1856 indeholder, at, naar der skal paalignes Mere til et Amts Skolefond end 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn og et tilsvarende Beløb af Kjøbstæderne, saa skal dertil erhverves Lovgivningsmagtens Sanitykke. Dette fremsætter jeg altsaa som et Spørgsmaal. Det ligger jo meget nær at tænke, at en saadan Bestemmelse egentlig er temmelig overflødig, idet det tør forudsættes, at ethvert Amts Skoleraad vil holde godt Huus med sine Sager, eftersom Amtet selv skal betale Halvdelen af, hvad der yderligere behøves, og saaledes ikke vil andrage paa Tilveiebringelsen af en større Indtægt, før Nødvendigheden kræver det. Det synes mig dog ingenlunde at være afgjort, at Statskassen, naar der behøves en Ligning udover 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, fremdeles skal blive ved at betale Halvdelen deraf. Vi maae i saa Henseende erindre, at Statskassens Tilskud til Almuevæsenet allerede er meget betydeligt. Først bidrager Statskassen nemlig 50,000 Rd., og dernæst bidrager den Halvdelen af det, der bliver paalignet i hvert Amt mellem 12 $\frac{1}{2}$ og 24 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, og dette vil, saavidt jeg huffer, snart være voxet op til andre 50,000 Rd. Bliver det af mig opfastede Spørgsmaal nu besvaret derhen, at Statskassen efter Forudsætningen i Loven af 8de Marts 1856 skal vedblive at udrede ligesaa Meget, som der